

ਅਸਫੋਟਕ ਛੰਦ

ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਬਾਣੀ ਤਤਕਰਾ

- ੧ ਜਾਪੁ ਸਾਹਿਬ
- ੨ ਅਕਾਲ ਉਸਤਤਿ
- ੩ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ
- ੪ ਉਕਤਿ ਬਿਲਾਸ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ੧
- ੫ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ੨
- ੬ ਚੰਡੀ ਦੀ ਵਾਰ
- ੭ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਬੋਧ
- ੮ ਚੌਬੀਸ ਅਵਤਾਰ (ਵਿਸ਼ਨੂ)
- ੯ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਵਤਾਰ (੭ ਅਵਤਾਰ)
- ੧੦ ਰੁਦ੍ਰ ਅਵਤਾਰ (੨ ਅਵਤਾਰ - ਦਤਾ ਤ੍ਰੈ, ਪਾਰਸ ਨਾਥ)
ਸ਼ਬਦ ਹਜ਼ਾਰੇ ਰਾਮਕਲੀ ਪਾ: ੧੦
ਉਗਰਦੰਤੀ
ਸਵੈਯੇ ੩੩
- ੧੧ ਸਸਤ੍ਰ ਨਾਮ ਮਾਲਾ
- ੧੨ ਚਰਿਤ੍ਰੋ ਪਖਿਆਨ
- ੧੩ ਅਸਫੋਕਟ ਛੰਦ
ਲਖੀ ਜੰਗਲ ਖਾਲਸਾ
ਖਾਲਸਾ ਮਹਿਮਾ ਸਿਖੀ ਰਹਿਤ
- ੧੪ ਜ਼ਫਰਨਾਮਾ
- ੧੫ ਹਿਕਾਇਤਾਂ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥
 ਅਥ ਅਸਫੋਟਕ ਕਬਿਤ ਲਿਖਯਤੇ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾ: ੧੦ ॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਛਬਿ ਉਤਮ ਆਕ੍ਰਿਤਿ ਛਾਜਤ ਹੈ ਲਖ ਲਾਜਤਿ ਕੰਜ
 ਪ੍ਰਭਾ ਮੁਖ ਕੀ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਬਾਲ ਤੇ ਨੈਨ ਬਿਸਾਲ ਸੇ ਹੈ ਸਭ
 ਜਾਨਿਤ ਰਾਸ ਮਨੋ ਸੁਖ ਕੀ ॥ ਜਿਹ ਹੇਰਿ ਸਭੈ ਜਲ ਜੰਮੁਨ ਮੈ
 ਤਿਹ ਹੇਰਿਤ ਪਯਾਸ ਕਹਾਂ ਭੁਖ ਕੀ ॥ ਕਬਹੂੰ ਹਮ ਸੋ ਨਹੀ
 ਕਾਨ੍ਹ ਹਸੇ ਸਖੀ ਕਾ ਕਹੋ ਅੰਤਰ ਕੇ ਦੁਖ ਕੀ ॥੧॥ **ਸਵੈਯਾ** ॥
 ਬ੍ਰਿਜ ਨਾਰਿ ਨਿਹਾਰਿ ਕੈ ਨੰਦ ਕੁਮਾਰ ਬਿਸਾਰ ਸੰਭਾਰ ਹਕੀ ਮਨ
 ਮੈ ॥ ਕਹੂੰ ਹਾਰ ਪਰੇ ਕਹੂੰ ਬਾਰ ਗਿਰੇ ਕਹੂੰ ਨੈਕ ਨ ਸੁੱਧ ਰਹੀ
 ਤਨ ਮੈ ॥ ਝਖਕੇਤ ਕੇ ਬਾਨਨ ਪੀੜਤ ਭੀ ਮਨ ਜਾਇ ਰਹਿਯੋ
 ਮਨ ਮੋਹਨ ਮੈ ॥ ਮਨੋ ਦੀਪ ਕੇ ਭੇਦ ਸੁਨੇ ਸੁਰਨਾਦ ਮ੍ਰਿਗੀਗਨ
 ਜਾਇ ਬਿਧੀ ਬਨ ਮੈ ॥੨॥ **ਸਵੈਯਾ** ॥ ਮੱਲ ਭਿਰੇ ਕਹੂੰ ਮੱਤ
 ਮਤੰਗ ਉਤੰਗ ਕਹੂੰ ਮਿਲ ਉਸ਼ਟ ਲਰਾਵੈ ॥ ਮਹਿਖ ਕਹੂੰ ਕਹੂੰ
 ਬਾਂਕੇ ਸੇ ਬੋਕ ਕਹੂੰ ਮ੍ਰਿਗ ਲੈ ਮ੍ਰਿਗ ਸੋ ਬਹਿਸਾਵੈ ॥ ਸਾਂਪਨ
 ਨਿਉਰਨ ਅਉਰ ਚਕੋਰਨ ਹੈਨ ਕਹੂੰ ਹੈਰਾਜ ਲਰਾਵੈ ॥ ਭੌਰ ਭਿਰੇ
 ਫੁਲ ਹਾਥਨ ਸੋਂ ਕਹੂੰ ਦੇਖਨਹਾਰ ਸਭੈ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥੩॥ **ਸਵੈਯਾ**

॥ ਨਾਚਤ ਹੈ ਨਚਵਾਰ ਕਹੂੰ ਕਹੂੰ ਗਾਵਤ ਹੈ ਕਹੂੰ ਬੀਨ ਬਜਾਵੈ
 ॥ ਖੇਲਤ ਹੈ ਕਹੂੰ ਚੌਪਰ ਚਾਰੁ ਬਦੈ ਕਛੁ ਹੋਡ ਹੀਯੋ ਪਰਚਾਵੈ
 ॥ ਬਾਜਤ ਭੇਰ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਕਹੂੰ ਕਹੂੰ ਭਾਟ ਕਬਿੱਤਨ ਬਾਰ ਨ ਪਾਵੈ
 ॥ ਪੰਡਤ ਪੁੰਜ ਪੁਰਾਨ ਪੜੈ ਕਹੂੰ ਜੀਤ ਕੇ ਗੀਤ ਬਨਾਇ ਸੁਨਾਵੈ
 ॥੪॥ **ਸਵੈਯਾ** ॥ ਬ੍ਰਿਜਨਾਥ ਕੇ ਸਾਥ ਸਖੀ ਸਭ ਹੀ ਉਮਗੀ
 ਗ੍ਰਹਿ ਤੇ ਚਿਤ ਚਉਪ ਚਢੈ ॥ ਨ ਹਟੈ ਅਤਿ ਹਾਠੀ ਹਠੀ ਮਨ
 ਮੈ ਕੋਊ ਸਾਮੁਹਿ ਆਵੈ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕਢੈ ॥ ਥਹਰਾਤ ਲਗੇ
 ਪਟਮਾਰਤ ਕੇ ਕਲ ਧੌਂਤ ਕੇ ਭੂਖਨ ਸਾਥ ਮਢੈ ॥ ਮਨੋ ਲੀਲਤ
 ਲਾਟ ਦਵਾਨਲ ਕਾਨ ਲਸੈ ਲਹਰੈ ਅਤਿ ਤੇਜ ਬਢੈ ॥੫॥ **ਸਵੈਯਾ**
 ॥ ਜਿਹ ਦੇਖਕੇ ਦੇਖਤ ਹੀ ਰਹੀਯੋ ਕਿਯ ਨਜਾਰੋ ਨ ਭਾਵਤ ਨੈਕੁ
 ਕਬੈ ॥ ਮੁਰਝਾਇ ਪਰੀ ਛਿਤ ਮੈ ਤ੍ਰਿਯ ਇਉ ਸੁ ਲਗਿਯੋ ਮਨੋ
 ਚੇਟਕ ਬਾਨ ਅਬੈ ॥ ਤੇਊ ਦੌਰ ਚਲੀ ਲਖ ਪੌਰਨ ਕੋ ਨਿਜ ਠੌਰ
 ਤੇ ਜੇ ਨਿਕਸੀ ਨ ਕਬੈ ॥ ਲਖਿ ਸਜਾਮ ਕੋ ਰੂਪ ਅਨੂਪਮ ਸੁੰਦਰ
 ਰੀਝ ਰਹੀ ਰਿਝਵਾਰ ਸਭੈ ॥੬॥ **ਸਵੈਯਾ** ॥ ਬ੍ਰਿਖ ਭਾਨ ਕੁਮਾਰ
 ਕੋ ਸਾਥ ਲੀਏ ਜਮੁਨਾ ਤਟ ਕਾਨ ਬਿਰਾਜਤ ਹੈ ॥ ਸਭ ਹੂੰ ਤਨ
 ਚੰਦਨ ਚਿੱਤ੍ਰ ਕੀਏ ਛਬਿ ਗੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡਨ ਛਾਜਤ ਹੈ ॥ ਜਿਹ ਹੇਰਤ
 ਭੂਖ ਭਜੈ ਮਨ ਕੀ ਲਖਿ ਜਾਹਿ ਘਨੋ ਅਘ ਭਾਜਤ ਹੈ ॥ ਹਰਿ
 ਰਾਧੇ ਕੋ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰ ਮਨੈ ਰਤਿ ਅਉ ਰਤਿਨਾਥ ਹੂੰ ਲਾਜਤ ਹੈ
 ॥੭॥ **ਸਵੈਯਾ** ॥ ਬ੍ਰਿਖ ਭਾਨ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਸਜੈ ਅਤਿ ਹੀ
 ਕਰਿ ਕੈ ਸੁ ਹੁਲਾਸ ਹੀਯੋ ॥ ਕਹੂੰ ਕੋਕਿਲ ਕੀਰ ਕਰੀ ਅਹਿ
 ਕੇਹਰਿ ਮਾਨ ਮਨੋਜ ਕੋ ਛੀਨ ਲੀਯੋ ॥ ਬ੍ਰਿਜ ਰਾਜ ਕੇ ਭੇਟਨ

ਕਾਜ ਚਲੀ ਸੁਭ ਰੋਰੀ ਕੋ ਭਾਲ ਮੈ ਟੀਕੋ ਦੀਯੋ ॥ ਮਨੋ ਚੰਦ ਕੇ
 ਮੰਡਲ ਮੈ ਕਵਿ ਸਜਾਮ ਸੁਹਾਗ ਕੇ ਭਾਗ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੀਯੋ ॥੮॥
ਸਵੈਯਾ ॥ ਖੇਲਤ ਕੁੰਜ ਗਰੀਨ ਕੇ ਬੀਚ ਲਖੈ ਹਰਿ ਜਾਇ ਜੁ ਤੈ
 ਪਠਈ ਰੀ ॥ ਬਾਂਕੀ ਸੀ ਬਾਨ ਸੋ ਹੇਰਤ ਹੈ ਹਰਿ ਏਕ ਹੀ ਹੇਰਨ
 ਹੋਹੂੰ ਹਰੀ ਰੀ ॥ ਲੇਤ ਹੈ ਮੋਲ ਮਨੋਜਹ ਕੋ ਉਪਮਾ ਮੁਹਿ ਤੇ
 ਨਹਿ ਜਾਤ ਕਹੀ ਰੀ ॥ ਮੋਹੇ ਹੈ ਮੀਨ ਮ੍ਰਿਗਾ ਗਿਨਤੀ ਕਹਿ
 ਕਾਨ ਕੇ ਨੈਨ ਕਿ ਬਾਨ ਸਖੀ ਰੀ ॥੯॥ **ਸਵੈਯਾ** ॥ ਜਾਨਤ ਗੁਰਾਰ
 ਗਵਾਰ ਕਹਾਂ ਜਤਿ ਤੇ ਸਭ ਗੁਰਾਰਨ ਮੈ ਕਹ ਐਹੈਂ ॥ ਚਉਦਹ
 ਲੋਕ ਸ੍ਰਿਜੇ ਜਿਨਕੇ ਤੁਮਕੋ ਹਰਿ ਤੋਂ ਨ ਕਹਾ ਸੁਖ ਪੈਹੈਂ ॥ ਚਿੰਤ
 ਉਠੀ ਚਿਤ ਯੋ ਕਰਿ ਏ ਬ੍ਰਿਜ ਰਾਜ ਕੀ ਕੇਲ ਕੇ ਖੇਲ ਸਭੈ ਹੈਂ
 ॥ਇਉ ਨਹੀ ਜਾਨਤ ਮੂੜ ਤ੍ਰਿਯਾ ਘਹਾਰਤ ਘਟਾ ਸੁਨ ਕੈ ਦੁਖ
 ਪੈਹੈਂ ॥੧੦॥ **ਦੂਤੀ ਬਾਚ ਨਾਇਕਾ ਪ੍ਰਤਿ** ॥ **ਸਵੈਯਾ** ॥ ਤੇਰੀ
 ਤਰੀਫ ਸਦੀਵ ਕਰੈ ਮੁਖ ਤੇਰੀ ਕਥਾ ਨਿਤ ਗਾਵਤ ਹੈ ॥ ਹਿਤ
 ਤੇਰੇ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਸਜੇ ਸਜਨੀ ਹਿਤ ਤੇਰੇ ਹੀ ਬੇਨ ਬਜਾਵਤ ਹੈ ॥
 ਹਿਤ ਤੇਰੇ ਹੀ ਚੰਦਨ ਅਉ ਘਨਸਾਰ ਦੋਉ ਘਸਿ ਅੰਗ ਲਗਾਵਤ
 ਹੈ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਮਨ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਖ ਭਾਨ ਕੁਮਾਰ ਹਰਿਯੋ ਕਹੂੰ ਜਾਨ
 ਨ ਪਾਵਤ ਹੈ ॥੧੧॥ **ਸਵੈਯਾ** ॥ ਹਉ ਤੁਹਿ ਲਜਾਵਨਿ ਕਾਜ
 ਪਠਾਈ ਰੀ ਬੇਗ ਚਲੋ ਬ੍ਰਿਜ ਰਾਜ ਚਿਤਾਰੀ ॥ ਤੇਰੇ ਹੀ ਧਿਆਨ
 ਰਹੈ ਧਰਿ ਕੈ ਜੁਵਤੀ ਸਭ ਅਉ ਚਿਤਹੂੰ ਤੇ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ਅਉ
 ਹਠ ਤੈ ਤਨਕੋ ਨ ਤਜੈ ਰਜਨੀ ਬਿਤਈ ਸੁ ਭਈ ਉਜਿਆਰੀ ॥
 ਮਾਨ ਮਨਾਵਨਹਾਰ ਤਜਿਯੋ ਤਜੈ ਤੂੰ ਕਿਉ ਨ ਮਾਨ ਦਈ ਕੀ

ਸਵਾਰੀ ॥੧੨॥ **ਸਵੈਯਾ** ॥ ਗੋਪ ਕੋ ਬੇਖ ਕਬੇ ਧਰਿ ਹੈ ਹਰਿ
 ਕੁੰਜਗਰੀ ਕਬਿ ਆਮ ਬਸੈ ਹੈ ॥ ਮੋਰਪਖੋ ਅਨ ਕੋ ਧਰਿ ਹੈ ਕਬ
 ਗਵਾਰਨ ਕੇ ਗ੍ਰਹਿ ਗੋਰਸਿ ਖੈ ਹੈ ॥ ਬੇਨ ਬਜੈਹੈ ਕਬੈ ਬਨ ਮੈ
 ਕਬ ਮੋਹਿ ਬੁਲਾਵਨ ਤੋਹਿ ਪਠੈ ਹੈ ॥ ਮਾਨ ਕਹਿਯੋ ਹਮਰੋ ਹਰਿ
 ਪੈ ਚਲ ਰੀ ਬਹੁਰੋ ਹਰਿ ਹਾਥ ਨ ਐਹੈ ॥੧੩॥ **ਸਵੈਯਾ** ॥ ਕਹੋ
 ਜਸੁਧਾ ਕੇ ਸੁ ਐਹੈ ਕਬੈ ਹਰਿ ਕੁੰਜ ਗਰੀਨ ਕਬੈ ਬਸਿ ਹੈ ॥
 ਕਬਿ ਕਾਨ ਕਹਾਇ ਹੈ ਆਪਨ ਕੋ ਤੇਰੋ ਰੂਪ ਕੀ ਰਾਸ ਕਬੈ
 ਰਸਿ ਹੈ ॥ ਬ੍ਰਿਜ ਨਾਰਿ ਗਵਾਰਿ ਤੂੰ ਰਾਰ ਕਰੇ ਹਰਿ ਜਾਨਤ
 ਇਉ ਹਮਰੇ ਬਸਿ ਹੈ ॥ ਤਜਿ ਅਉਹਠਿ ਸਜਾਮ ਪੈ ਬੇਗ ਚਲੋ
 ਨਹੀ ਤੋਹਿ ਸਭੈ ਚਤੁਰਾ ਹਸਿ ਹੈ ॥੧੪॥ **ਨਾਯਕਾਬਾਚ ਦੂਤੀ**
ਪ੍ਰਤਿ ॥ **ਸਵੈਯਾ** ॥ ਜਿਹ ਗੋਰਸ ਕਾਜ ਗਵਾਰ ਗਵਾਰਨਿ ਆਪ
 ਗਰੀਨ ਮੈ ਜਾਇ ਗਹੀ ਹੈ ॥ ਸੈਂਕੜੇ ਸਜਾਮ ਸਖਾ ਲੀਏ ਸੰਗ
 ਹਨੀ ਮਟਕੀ ਦੀਓ ਢਾਰ ਦਹੀ ਹੈ ॥ ਕਾਹੇ ਕਹੋ ਅਪਨੇ ਮੁਖ ਤੇ
 ਕਹੁ ਕਾਨ ਕੀ ਕ੍ਰਿਤ ਨ ਜਾਤ ਕਹੀ ਹੈ ॥ ਨੇਹ ਕਹਾ ਕਰਬੋ
 ਤਿਹ ਸੋ ਸਖੀ ਗ੍ਰਹਾਰਨ ਕੀ ਜਿਨ ਗਾਰ ਸਹੀ ਹੈ ॥੧੫॥ **ਸਵੈਯਾ**
 ॥ ਬਾਕ ਸੀ ਬੀਨ ਸੀਂਗਾਰ ਅੰਗਾਰ ਸੇ ਤਾਲ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਕ੍ਰਿਪਾਨ
 ਕਟਾਰੇ ॥ ਜ਼ਾਲ ਸੀ ਜਉਨ ਜੁਡਾਈ ਸੀ ਜੇਬ ਸਖੀ ਘਨਸਾਰ
 ਕਿ ਸਾਰ ਕਿਆਰੇ ॥ ਰੋਗ ਸੇ ਰਾਗ ਬਿਰਾਗ ਸੇ ਬੋਲ ਬਾਰਦ
 ਬੂੰਦ ਕਿ ਬਾਨ ਬਿਸਾਰੇ ॥ ਹੂਲ ਸੇ ਹਾਵ ਹੁਲਾਸ ਸੋ ਹੇਰਬ ਹਾਰਨ
 ਹੋਹਿ ਭੁਜੰਗਮ ਕਾਰੇ ॥੧੬॥ **ਸਵੈਯਾ** ॥ ਕਾਟੇ ਸੇਂ ਕਾਜਰ ਕ੍ਰਾਂਤ
 ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਸੀ ਸੂਖ ਬਿਯਾਧਿ ਬਿਯਾਰ ਬਹੀਰੀ ॥ ਕਾਲਿ ਸੀ

ਕੋਕਿਲ ਕੂਕ ਕਰਾਲ ਮ੍ਰਿਨਾਲ ਕਿ ਬਜਾਲ ਘਰੀ ਕਿ ਛੁਰੀ ਰੀ
 ॥ ਭਾਰ ਸੋਂ ਭਉਨ ਭਯਾਨਕ ਭੂਖਨ ਜਉਨ ਕੀ ਜ਼ਾਲ ਸੋਂ ਜਾਤ
 ਜਰੀ ਰੀ ॥ ਬਾਨ ਸੀ ਬੀਨ ਬਿਨਾ ਬ੍ਰਿਜਰਾਜ ਬਸੰਤ ਕੋ ਅੰਤ
 ਕਿ ਅੰਤ ਸਖੀ ਰੀ ॥੧੭॥ **ਸਵੈਯਾ** ॥ ਬਾਦਰ ਬੀਰ ਸਨਾਹਿ
 ਸਜੇ ਘਹਰਾਤ ਘਟਾ ਸੁਨਿਹੈ ਹਿਹ ਨਾਰੀ ॥ ਦਾਦਿਰ ਚਾਤ੍ਰਕ
 ਮੋਰਨ ਸ਼ੋਰ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿ ਕਿ ਬਿੰਦੁਲਤਾ ਚਮਕਾਰੀ ॥ ਬਾਨ ਸੀ ਬੂੰਦ
 ਬਲਾਇ ਸੀ ਬਜਾਰ ਬੰਦੂਕ ਸੀ ਓਰਨ ਕੀ ਬਰਖਾਰੀ ॥ ਸ਼੍ਰੋਨਤ
 ਬਾਰ ਝਖੀ ਜੈਸੇ ਦਾਰਦ ਖੇਤ ਰਹੋ ਬ੍ਰਿਜਰਾਜ ਬਿਨਾ ਰੀ ॥੧੮॥
ਸਵੈਯਾ ॥ ਬਾਨ ਸੀ ਬਜਾਰ ਬਿਲਾਪ ਸੋਂ ਬੋਲਬ ਬਾਂਕ ਸੀ ਬੀਨ
 ਬਜੰਤ੍ਰ ਬ੍ਰਿਥਾਰੇ ॥ ਜੰਗ ਸੇ ਜੰਗ ਮੁਚੰਗ ਦੁਖੰਗ ਅਨੰਗ ਕਿ ਅੰਕ
 ਸੇ ਅੰਕ ਕਿਆਰੇ ॥ ਚਾਂਦਨੀ ਚੰਦ ਚਿਤਾ ਚਹੂੰ ਓਰ ਤੇ ਕੋਕਲ
 ਕੂਕ ਕਿ ਹੂਕ ਸੀ ਮਾਰੇ ॥ ਭਾਰ ਸੋਂ ਭਉਨ ਭਯਾਨਕ ਭੂਖਨ
 ਫੂਲਨ ਫੂਲ ਫਨੀ ਫਨਵਾਰੇ ॥੧੯॥ **ਸਵੈਯਾ** ॥ ਰਾਈ ਰਮੂ ਜਰ
 ਜਾਈ ਰੀ ਮਾਈ ਰਨਾਈ ਰਮਾਨਜ ਨੈਕ ਰਿਝੈਬੋ ॥ ਦਾਂਨਿ ਕਿ
 ਕਾਂਨ ਕੋ ਸਾਥ ਪਯਾਂਨ ਸਯਾਂਨ ਸੋ ਰੂਪ ਕੀ ਰਾਸ ਰਸੈਬੋ ॥ ਮਉਜ
 ਸੀ ਮਾਰ ਹਜਾਰਸੀ ਹਾਰ ਮਨੋ ਸੁਭ ਗੀਤ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਸੁਹੈਬੋ ॥
 ਹੇਮ ਪਹਾਰ ਸੋਂ ਹੇਰ ਬਯਾਰ ਕਹੋ ਰੀ ਸੋ ਹਾਸ ਹੁਲਾਸ ਚਿਤੈਬੋ
 ॥੨੦॥ **ਸਵੈਯਾ** ॥ ਖੰਜਨ ਸੇ ਮਨ ਰੰਜਨ ਹੈ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸਯਾਮ
 ਸੋ ਅੰਜਨਿਆਰੇ ॥ ਬਾਨਨ ਸੇ ਮ੍ਰਿਗ ਬਾਰਨ ਸੇ ਤ੍ਰਿਦਸੇਸ ਤੇ
 ਐਸੇ ਨ ਜਾਂਹਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਖੰਜਨ ਸੇ ਸਮ ਕੰਜਨ ਕੀ ਬ੍ਰਿਤ ਮੋਚਨ
 ਭਾਂਮਨ ਕੇ ਕਜਰਾਰੇ ॥ ਨੇਹ ਰੰਗੇ ਕਿ ਰੰਗੇ ਰੰਗ ਕਾਹੂ ਕੇ ਕਾਂਨ

ਕੇ ਨੈਨ ਸਖੀ ਮਤਵਾਰੇ ॥੨੧॥ **ਸਵੈਯਾ** ॥ ਸੀਸੇ ਸਹਾਬ ਕਿ
 ਫੂਲ ਗੁਲਾਬ ਕਿ ਮੱਤਿ ਕਿਧੋ ਮਦਰਾ ਕਿ ਸੇ ਪਜਾਰੇ ॥ ਬਾਨਨ
 ਸੇ ਮਤਵਾਰਨ ਸੇ ਤਰਵਾਰਨ ਸੇ ਕਿ ਬਿਖੀ ਬਿਖ ਵਾਰੇ ॥ ਨਾਰਿਨ
 ਕੇ ਕਜਰਾਰਨ ਕੇ ਦੁਖ ਟਾਰਨ ਸਜਾਮ ਸੋਂ ਨੀਂਦ ਨਿੰਦਾਰੇ ॥ ਹੇਰੇ
 ਤੇ ਲਾਜ ਸਭੈ ਛੁਟ ਜਾਤ ਹੈ ਕਾਨ ਕੇ ਬਾਨ ਬਿਸਾਰੇ ॥੨੨॥
ਸਵੈਯਾ ॥ ਵਾਰੀ ਹਉਂ ਨੰਦ ਕੁਮਾਰ ਕੇ ਰੂਪ ਪੈ ਜਾਂ ਪਰ ਕੋਟ
 ਮਨੋਜ ਸੇ ਵਾਰੇ ॥ ਨਾਰਦ ਸੇ ਸੁਕ ਸਾਰਦ ਸੇ ਜਿਨ ਕੇ ਜਸ ਕੋ
 ਕਹਿ ਫੁਨਿ ਹਾਰੇ ॥ ਸੇਖ ਸਹੰਸ੍ਰ ਧਰੇ ਮੁਖ ਯਾਂਹੀ ਤੇ ਬੀਤ ਗਏ
 ਜੁਗ ਪਾਰ ਨ ਪਾਰੇ ॥ ਸੁਨ ਰੀ ਸਖੀ ਕਾਨ ਬਸੇ ਸਭ ਠਾਂ ਕਜਰਾ
 ਬਿਨ ਨੈਨ ਭਏ ਕਜਰਾਰੇ ॥੨੩॥ **ਸਵੈਯਾ** ॥ ਕਬਹੂੰ ਹਮਰੀ
 ਸੁਧਹੂੰ ਲਹਿਹੈਂ ਹਰਿ ਕਾਹੂੰ ਕੇ ਹਾਥ ਸੰਦੇਸ ਪਠੈਹੈਂ ॥ ਗੋਕਲ
 ਯਾਦਿ ਕਬੈ ਕਰਿ ਹੈਂ ਕਬ ਕਾਤਿਕ ਕੀ ਰੁਤਿ ਰਾਸ ਮਚੈ ਹੈਂ ॥
 ਮੋਹਨ ਫਾਗ ਕਬੈ ਮੰਡ ਹੈ ਹਮਰੋ ਕਬ ਸ਼ੋਕ ਬਿਦਾ ਕਰਿ ਦੈਹੈਂ ॥
 ਚਿੱਤ ਕੀ ਬਾਤ ਕਬੈ ਸਜਨੀ ਕਹੁ ਰੀ ਕਹੁ ਰੀ ਬ੍ਰਿਜਰਾਜ ਕਬੈਹੈਂ
 ॥੨੪॥ **ਅਥ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥**
 ਦੇਵਕੀ ਤਨੱਯਾ ਕਹੋ ਮੁਸਲੀ ਕੇ ਭੱਯਾ ਕਹੋ ਰਾਧਾ ਕੇ ਰਮੱਯਾ
 ਕਹੋ ਮੁਰ ਕੇ ਮਰੱਯਾ ਹੈਂ ॥ ਸੰਤਨ ਸਹੱਯਾ ਕਹੋ ਦੈਂਤਨ ਦਲੱਯਾ
 ਕਹੋ ਬਾਰਨ ਬਚੱਯਾ ਕਹੋ ਸੰਕਟ ਕਟੱਯਾ ਹੈਂ ॥ ਕਾਰਨ ਕਰੱਯਾ
 ਕਹੋ ਰਮਾਂ ਕੇ ਰਿਝੱਯਾ ਕਹੋ ਸਾਗਰ ਮਥੱਯਾ ਕਹੋ ਬਿੱਸ੍ਰ ਕੇ ਬਨੱਯਾ
 ਹੈਂ ॥ ਬੇਦਨ ਬਨੱਯਾ ਕਹੋ ਦ੍ਵਾਰਕਾ ਬਸੱਯਾ ਕਹੋ ਕੌਸਤਭ ਤਰੱਯਾ
 ਪਾਂਤ ਜੰਨ ਕੇ ਬਜੱਯਾ ਹੈਂ ॥੨੫॥ **ਕਬਿੱਤ ॥** ਧੇਨ ਕੇ ਚਰੱਯਾ

ਕਹੋ ਬੇਨ ਕੇ ਬਜੱਯਾ ਕਹੋ ਗੋਕਲ ਬਸੱਯਾ ਕਹੋ ਬ੍ਰਿਜ ਕੇ ਰਹੱਯਾ
 ਹੈਂ ॥ ਮਾਖਨ ਭਖੱਯਾ ਕਹੋ ਗੋਰਸੁ ਲੁਟੱਯਾ ਕਹੋ ਚੀਰਨ ਚੁਰੱਯਾ
 ਕਹੋ ਗੁਆਰਨ ਹਰੱਯਾ ਹੈਂ ॥ ਆਨੰਦ ਦਿਵੱਯਾ ਕਹੋ ਸਾਰਿੰਗ
 ਧਰੱਯਾ ਕਹੋ ਪੂਤਨਾ ਮਰੱਯਾ ਕਹੋ ਤਾਲ ਕੇ ਕਤੱਯਾ ਹੈਂ ॥ ਨਾਗ
 ਕੇ ਨਥੱਯਾ ਕਹੋ ਬਜਾਧ ਕੇ ਬਧੱਯਾ ਕਹੋ ਭੀਖਮ ਤਨੱਯਾ ਕੇ
 ਕਨੱਯਾ ਜੂ ਹਰੱਯਾ ਹੈਂ ॥੨੬॥ **ਕਬਿੱਤ** ॥ ਕੰਸ ਕੇ ਬਧੱਯਾ ਕਹੋ
 ਕੇਸੀ ਕੇ ਮਰੱਯਾ ਕਹੋ ਕਾਰੀ ਕੇ ਹਨੱਯਾ ਕਹੋ ਕੁੰਜਨ ਭ੍ਰਮੱਯਾ ਹੈਂ
 ॥ ਸਾਹਨ ਕੇ ਸਾਹ ਕਹੋ ਸੰਤਨ ਸਨਾਹ ਕਹੋ ਕਰੀ ਕਰਿ ਬਾਹ
 ਕਹੋ ਰਾਮ ਜੂ ਕੇ ਭੱਯਾ ਹੈਂ ॥ ਚੌਦਾਂ ਲੋਕ ਨਾਹ ਕਹੋ ਸਾਚੇ
 ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਕਹੋ ਦੁੱਜਨ ਕੇ ਦਾਹ ਕਹੋ ਦੈਂਤਨ ਦਲੱਯਾ ਹੈਂ ॥
 ਅਰਿਨ ਕੇ ਆਰ ਕਹੋ ਸੰਤਨ ਸਹਾਰ ਕਹੋ ਦੀਨ ਹੂੰ ਕੀ ਧਾਰ
 ਕਾਨ ਕੇਸਵ ਕਨੁੱਯਾ ਹੈਂ ॥੨੭॥ **ਕਬਿੱਤ** ॥ ਬੰਸੀ ਕੇ ਬਜੱਯਾ
 ਕਹੋ ਬ੍ਰਿਜ ਕੇ ਰਹੱਯਾ ਕਹੋ ਬਜਾਧਿ ਕੇ ਬਧੱਯਾ ਕਹੋ ਬਿਸ੍ਵ ਕੇ
 ਬਨੱਯਾ ਹੈਂ ॥ ਬੇਦਨੋ ਚਰੱਯਾ ਕਹੋ ਬਾਰਨ ਬਚੱਯਾ ਕਹੋ ਬੁੱਧਿ ਕੇ
 ਬਢੱਯਾ ਬਲਰਾਮ ਜੂ ਕੇ ਭੱਯਾ ਹੈਂ ॥ ਬੀਰ ਬਿਚਰੱਯਾ ਕਹੋ ਬੈਰਨ
 ਹਨੱਯਾ ਕਹੋ ਬਿਖ ਕੇ ਬਟੱਯਾ ਬ੍ਰਿਜ ਬਨਤਾ ਲਭੱਯਾ ਹੈਂ ॥ ਬਨ
 ਕੇ ਭ੍ਰਮੱਯਾ ਕਹੋ ਬਛਰਾ ਚਰੱਯਾ ਕਹੋ ਜਾਕੀ ਸਭ ਲੇਤ ਕਵਿ
 ਕੋਵਿਦ ਬਲੱਯਾ ਹੈਂ ॥੨੮॥ **ਅਥ ਬਿਯੋਗਨੀ** ॥ **ਸਵੈਯਾ** ॥ ਬੈਰੀ
 ਸੀ ਬਜਾਰ ਬਿਯੋਗ ਸੋਂ ਬੀਚਨ ਬਾਂਕ ਸੋਂ ਬੋਲ ਬਜੰਤ੍ਰ ਬ੍ਰਿਥਾਰੇ ॥
 ਬਾਦਰ ਬੂੰਦ ਬਿਸਾਰੇ ਸੇ ਬਾਨ ਸੁ ਬਾਰਨ ਮੱਤ ਬੁਰੇ ਬਿਕਰਾਰੇ ॥
 ਬਾਗ ਬਨਿਯੋ ਬਨ ਸੋਂ ਬਿਸ ਬੈਠਕ ਜਾਂ ਦਿਨ ਤੇ ਬ੍ਰਿਜ ਨਾਥ

ਬਿਸਾਰੇ ॥ ਬਜਾਧਿ ਸੀ ਬੀਨ ਬਿਨਾਂ ਬ੍ਰਿਜਬਾਲਮ ਬੀਰੀਨ ਹੋਹਿ
 ਬਿਖੀ ਬਿਖਯਾਰੇ ॥੨੯॥ **ਕਬਿੱਤ** ॥ ਚਿਤਾ ਜੈਸੇ ਚੰਦਨ ਚਰਾਗ
 ਲਾਗੇ ਚਿੰਤਾ ਸਮ ਚੇਟਕ ਸੋ ਚਿੱਤ੍ਰ ਚਾਯੁ ਚਾਬੁਕ ਕੁਸੈਲ ਸੀ ॥
 ਚਿਤਾ ਜੈਸੇ ਚੀਰ ਚਪਲਾ ਸੀ ਚਿਤਵਨ ਲਾਗੈ ਚੀਰਬੇ ਸੀ ਚੌਪਖਾ
 ਸੁਹਾਤ ਨ ਰੁਚੈਲ ਸੀ ॥ ਚੰਗਲ ਸੀ ਚੌਪ ਸਰ ਚਾਂਪ ਜੈਸੇ ਚਾਮੀ
 ਕਰਿ ਚੋਟ ਸੀ ਚਿਨੌਤੀ ਲਾਗੈ ਸੀਰੀ ਲਾਗੈ ਸੈਲ ਸੀ ॥ ਚਟਕ
 ਚਪੇਟ ਸੀ ਲਗਤ ਚਿੰਤਾ ਨਾਥ ਬਿਨ ਚਾਬਕ ਸੌ ਚੇਰ ਲਾਗੈ
 ਚਾਂਦਨੀ ਚੁਰੈਲ ਸੀ ॥੩੦॥ **ਸਵੈਯਾ** ॥ ਹਉ ਇਤ ਘੁੰਮਤ ਪ੍ਰੇਮ
 ਛਕੀ ਅਤਿ ਘੋਰਤ ਹੈ ਉਹਿ ਘਾ ਘਨਕਾਰੋ ॥ ਕਉਨ ਹੀ ਘਾਤ
 ਮਿਲੇ ਘਨ ਸਜਾਮ ਕੋ ਘੋਰ ਕਰੈ ਹਮ ਪੈ ਘਰ ਵਾਰੋ ॥ ਮੋ ਘਟ
 ਤੇ ਘਿਰਿ ਜਾਤ ਸਖੀ ਮਨੋ ਬੀਤਤ ਏਕ ਘਰੀ ਜੁਗ ਸਾਰੋ ॥
 ਘਾਇਲ ਕੈ ਘਨ ਸਜਾਮ ਗਏ ਘਰ ਐ ਹੈ ਕਬੈ ਸਖੀ ਮੋਹਨ
 ਪਜਾਰੋ ॥੩੧॥ **ਸਵੈਯਾ** ॥ ਬੈਠੀ ਇਤੈ ਹੋਂ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਸਜੈ ਭਈ
 ਸੈਨ ਸਮੈ ਘਨਸਜਾਮ ਨ ਆਏ ॥ ਖੋਜਤ ਬਾਟ ਨ ਪਾਈ ਕਿਧੋ
 ਘਨ ਘੋਖ ਸੁਨਿਯੋ ਘਰ ਤੇ ਨਸਿ ਧਾਏ ॥ ਘੋਰ ਕਿਧੋ ਬ੍ਰਿਜ
 ਲੋਗਨ ਕੋ ਸੁਨਿਕੈ ਮਨ ਮੈ ਸੁ ਘਨੇ ਡਰਪਾਏ ॥ ਸਜਾਮ ਨ ਆਏ
 ਸਖੀ ਕਹੂੰ ਕਾਹੇ ਤੇ ਕਾਹੂੰ ਸੁ ਬੈਰਨਿਹੂੰ ਬਿਰਮਾਏ ॥੩੨॥
ਕਬਿੱਤ ॥ ਬੈਠੀ ਹੁਤੀ ਸੱਜ ਹੋਂ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਸਭ ਸਖਿਨ ਮੋ ਏਹੀ
 ਬੀਚ ਕਾਨ ਜੂ ਦਿਖਾਈ ਮੁਹਿ ਦੈ ਗਯੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਤੇ ਸਭਨ ਕੀ
 ਸੁੱਧਿ ਮੈ ਬਿਸਾਰ ਦਈ ਚੇਟਕ ਚਲਾਇ ਮਾਨੋ ਚੇਰੀ ਮੋਹਿ ਕੈ
 ਗਯੋ ॥ ਕਹਾਂ ਕਰੋ ਕਾ ਪੈ ਜਾਊਂ ਜਰੋ ਕਿਧੋ ਬਿਖ ਖਾਊਂ ਜਾਨਤ

ਹੋਂ ਬੀਸ ਬਿੱਸ੍ਰੇ ਬਿਛੂ ਸੋ ਡਸੈ ਗਯੋ ॥ ਚਖਨ ਚਿਤੋਨ ਸੋ ਚੁਰਾਇ
 ਚਿਤ ਮੇਰੋ ਲੀਨੋ ਲਟਪਟੀ ਪਾਗ ਸੋਂ ਲਪੇਟ ਮਨੁ ਲੈ ਗਯੋ ॥੩੩॥
ਸਵੈਯਾ ॥ ਬਜਾਕੁਲ ਹੈ ਬ੍ਰਿਖ ਭਾਂਨ ਸੁਤਾ ਬ੍ਰਿਜ ਬਾਲਮ ਕੋ
 ਬਿਲਲਾਵਤ ਹੈ ॥ ਜਬ ਬਾਂਕੇ ਬਿਹਾਰੀ ਹੈ ਜਾਇ ਤਬੈ ਕਹਿ ਕੈ
 ਬ੍ਰਿਜ ਨਾਰਿ ਬੁਲਾਵਤ ਹੈ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤ ਬਿਯੋਗ ਬਡੇ ਬਸਿ ਹੈ
 ਮਨ ਤੇ ਨ ਕਬੇ ਬਿਸਰਾਵਤ ਹੈ ॥ ਬ੍ਰਿਜ ਬੀਥਨ ਤੇ ਬਨ ਤੇ ਬ੍ਰਿਜ
 ਬੀਥਨ ਦੋਸ ਨਿਸਾ ਬਿਰਮਾਵਤ ਹੈ ॥੩੪॥ **ਸਵੈਯਾ** ॥ ਬਹੁ
 ਬਜਾਕੁਲ ਹੈ ਬਨ ਬੀਥਨ ਮੈ ਕਬਹੂੰ ਨਹੀ ਬੇਨ ਬਜਾਵਤ ਹੈ ॥
 ਬਹਿਕਯੋ ਸੁ ਫਿਰੈ ਬਿਨ ਚੈਨ ਬਲਾਇ ਲਯੋ ਬੋਲਤ ਹੂੰ ਬਿਲਲਾਵਤ
 ਹੈ ॥ ਨਹੀ ਬੇਗ ਸੋ ਕਾਹੂੰ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨੈ ਬਧਵਾ ਬਰ ਕੋ
 ਬਿਸਰਾਵਤ ਹੈ ॥ ਬ੍ਰਿਜ ਨਾਰਿ ਚਲੋ ਬਨਿ ਕੈ ਬ੍ਰਿਜ ਤੇ ਬਨ ਮੈ
 ਬ੍ਰਿਜ ਨਾਥ ਬੁਲਾਵਤ ਹੈ ॥੩੫॥ **ਅਥ ਨੇਤ੍ਰ ਸੋਭਾ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ**
ਜੀ ਕੇ ਕਥਿਤ ॥ **ਸਵੈਯਾ** ॥ ਸੋਹਤ ਸੁੱਧ ਸੁਧਾਰੇ ਸੇ ਸੁੰਦਰ
 ਜੋਬਨ ਜੋਤ ਸੋ ਭਾਇ ਭਰੇ ਹੈਂ ॥ ਸਾਰਸ ਸੋਮ ਸੁਰਾ ਅਰੁ ਸ੍ਰੀ
 ਸਸਿ ਕੰਜ ਕੁਰੰਗਨ ਕ੍ਰਾਂਤ ਹਰੇ ਹੈ ॥ ਖੰਜਨ ਔ ਮਕਰੰਧੂਜ ਮੀਨ
 ਨਿਹਾਰ ਸਭੈ ਮੁਨ ਲਾਜ ਮਰੇ ਹੈ ॥ ਲੋਚਨ ਸ੍ਰੀ ਨੰਦ ਨੰਦਨ ਕੇ
 ਬਿਧਿ ਮਾਨਹੁ ਬਾਨ ਬਨਾਇ ਧਰੇ ਹੈ ॥੩੬॥ **ਸਵੈਯਾ** ॥ ਰੀਝ
 ਭਰੇ ਰਸ ਰੀਤ ਭਰੇ ਅਤਿ ਰੂਪ ਭਰੇ ਸੁਖ ਪੱਯਤ ਹੇਰੇ ॥ ਚਾਰ
 ਚਕੋਰ ਸਰੋਰਹੁ ਸਾਰਸ ਮੀਨ ਕਰੈ ਮ੍ਰਿਗ ਖੰਜਨ ਚੇਰੇ ॥ ਭਾਗ
 ਭਰੇ ਅਨੁਰਾਗ ਭਰੇ ਸੁ ਸੁਹਾਗ ਭਰੇ ਮਨ ਮੋਹਤ ਮੇਰੇ ॥ ਮਾਨ
 ਭਰੇ ਸੁਖ ਖਾਂਨ ਜਹਾਨ ਕੇ ਲੋਚਨ ਸ੍ਰੀ ਨੰਦ ਨੰਦਨ ਤੇਰੇ ॥੩੭॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਅਤਿ ਅਨੂਪ ਆਨਦ ਭਰੇ ਸੁੰਦਰ ਸੁਖ ਕੇ ਦੈਨ ॥
 ਮੋਹਤ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਮੀਤ ਤਿਹਾਰੇ ਨੈਨ ॥੩੮॥ **ਕਬਿੱਤ** ॥
 ਰੂਪ ਭਰੇ ਰਾਗ ਭਰੇ ਸੁੰਦਰ ਸੁਹਾਗ ਭਰੇ ਮ੍ਰਿਗ ਔ ਮਮੋਲਨ ਕੀ
 ਮਾਨੋ ਯਹਿ ਖਾਨ ਹੈ ॥ ਮੀਨ ਹੀਨ ਕੀਨੇ ਛੀਨ ਲੀਨੇ ਹੈ ਬਿਧੂਪ
 ਰੂਪ ਚੰਚਲ ਚਪਲ ਚਾਰੁ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਸਮਾਨ ਹੈ ॥ ਲੋਕੋ ਕੇ ਉਜਾਗਰ
 ਹੈਂ ਸੁਖਹੂੰ ਕੇ ਸਾਗਰ ਹੈਂ ਗੁਨਨ ਕੇ ਨਾਗਰ ਹੈਂ ਸੋਭਾ ਕੇ ਨਿਧਾਨ
 ਹੈਂ ॥ ਸਾਹਿਬੀ ਕੀ ਸੀਰੀ ਭਰੇ ਚੇਟਕ ਕੀ ਚੀਰੀ ਪੜ੍ਹੇ ਆਲੀ
 ਤੇਰੇ ਨੈਨ ਸੀ ਸੀ ਇੰਦ੍ਰ ਕੇ ਸੇ ਬਾਨ ਹੈਂ ॥੩੯॥ **ਕਬਿੱਤ** ॥
 ਅਖੀਆਂ ਦੁਹਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੁਰਮੇ ਕੂੰ ਪਾਇ ਪਜਾਰੀ ਛਾਤੀਆਂ
 ਦੁਹਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਚੰਦਨ ਲਗਾਵਨਾ ॥ ਬਿੰਦੀ ਬਿੰਦੀਬੇਸਰ ਬਣਾਇ
 ਬਾਜ਼ੂਬੰਦਾਂ ਤਾਈਂ ਸੀਸ ਉਤੇ ਭੋਰਾ ਸੀਸ ਫੂਲ ਭੀ ਛਕਾਵਨਾ ॥
 ਭੰਗ ਕੂ ਚੜ੍ਹਾਇ ਕੈ ਅਫੀਮ ਘਣੀ ਖਾਇ ਕੈ ਖੁਸ਼ਾਲ ਹੈ ਕੈ ਖੇਲ
 ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਕਾ ਮਚਾਵਣਾ ॥ ਛਪਿ ਨਹੀਂ ਜਾਵਣਾ ਰਿਝਾਵਣਾਂ
 ਯਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਤਿ ਯਾਰੜੀ ਜਰੂਰ ਸਾਥੇ ਆਵਣਾ ਹੀ ਆਵਣਾ
 ॥੪੦॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਦੇਸ ਪਤਿ ਬਯਾਪਤ ਅਧਿਕ
 ਅਨੰਗ ॥ ਤਨ ਈਹਾ ਮੋ ਮਨ ਚਲਯੇ ਪੀਯਾ ਤਿਹਾਰੇ ਸੰਗ ॥੪੧॥
ਕਬਿੱਤ ॥ ਸ੍ਵੈਤਤਾ ਭਿਭੂਤ ਅਰੁ ਮੇਖਲੀ ਨਮੇਖ ਸੰਦੀ ਅੰਜਨ ਦੀ
 ਸੇਲੀ ਦਾ ਸੁਭਾਉ ਸੁਭ ਭਾਖਣਾ ॥ ਭਗਵਾ ਸੁ ਭੇਸ ਸਾਡੇ ਨੈਣਾਂ
 ਦੀ ਲਲਾਈ ਸਈਯੋ ਯਾਰੜੇ ਦਾ ਧਿਆਨ ਏਹੋ ਕੰਦ ਮੂਲ ਚਾਖਣਾ
 ॥ ਰੋਦਨ ਦਾ ਮੱਜਨ ਪੁੜੀ ਪੜ੍ਹ ਗੀਤ ਗੀਤਾ ਦੇਖਣੇ ਦੀ ਭਿੱਛ
 ਦੁੱਖ ਧੂਆਂ ਆਗੈ ਰਾਖਣਾ ॥ ਉਧੋ ਏਨਾਂ ਗੋਪੀਆਂ ਦੇ ਅੱਖੀਆਂ

ਦਾ ਜੋਗ ਸਾਰਾ ਨੰਦ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਜਾਇ ਆਖਣਾ
 ॥੪੨॥ ਅਬ ਬੀਰ ਰਸ ਦੇ ਕਬਿਤ ॥ ਹਲ ਕਾ ਹਜਾਰ ਹਾਲੇ
 ਹਯਨ ਹਬੇਲੈ ਹਾਲੀ ਹਾਂਕ ਗਿਰ ਹਾਲਜੋ ਹਕ ਮਾਰੈ ਗਿਰ ਹਾਲਿਜੋ
 ॥ ਹਲਾ ਹਲਧਰ ਹਾਲਜੋ ਹਾਲਜੋ ਭੂਅ ਲੋਕ ਸਭ ਹਰੀ ਹੂੰ ਸਮੇਤ
 ਹਰਿ ਜੂ ਹੂ ਆਪ ਚਾਲਿਯੋ ॥ ਮਹਾਂ ਹਾਲ ਚਾਲ ਮੈ ਹਿਰਾਸ ਭੈ
 ਨ ਸੰਗੋ ਆਨ ਐਸੇ ਤੈ ਹਿਰੌਲਨ ਕੋ ਹਾਂਕ ਹਾਂਕ ਦਾਲਿਯੋ ॥
 ਹਿੰਗੁਲਾ ਹਿਮਾਲੈ ਹਾਲਜੋ ਹਬਸ ਹਰੇਵ ਹਾਲਜੋ ਹੇਮ ਗਿਰ ਹਾਲਜੋ
 ਹਠੀ ਤੈ ਨ ਹਠ ਹਾਲਜੋ ॥੪੩॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਸੰਗੋ ਸੰਭਾਰ ਕੈ
 ਸਾਂਗ ਭਲੀ ਕਰਿ ਐ ਕਟਿ ਪੈ ਚਟ ਬਾਂਧਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨੀ ॥ ਮਾਰ ਹੀ
 ਮਾਰ ਪੁਕਾਰ ਪਰਜੋ ਅਰਿ ਸੈਨ ਕੇ ਸਾਮੁਹਿ ਸ਼ੰਕ ਨ ਮਾਨੀ ॥
 ਮਾਰ ਦਏ ਸਿਰਦਾਰ ਬਡੇ ਕਰਿ ਕੋਪ ਫਿਰਿਯੋ ਇਹ ਭਾਂਤ
 ਕੰਪਾਨੀ ॥ ਸੂਰ ਡੁਲੇ ਸਿਰਦਾਰ ਸਭੈ ਨ ਡੁਲਿਯੋ ਰਣ ਤੇ
 ਬਸੁਧਾਹੂੰ ਡੁਲਾਨੀ ॥੪੪॥ ਮਯ ਕੇ ਪੀਏ ਮਦ ਮੱਤ ਮਹਾਮਤ
 ਪੀਲਨ ਪੇਲ ਚਹੂੰ ਦਿਸ ਢੂਕੇ ॥ ਮਾਰਿ ਹੀ ਮਾਰ ਹਜਾਰ ਸੁਵਾਰ
 ਉਘਾਰ ਹਥਿਆਰ ਸਭੈ ਮਿਲ ਕੂਕੇ ॥ ਛੋਰ ਬਿਚਾਰ ਕਰਿਯੋ ਸੁਭ
 ਵਾਰ ਇਹੀ ਬਟ ਪਾਰ ਤਬੈ ਘਰ ਢੂਕੇ ॥ ਮਾਰੇ ਪਰੇ ਅਰਿ ਭਾਰੇ
 ਮਹੀ ਪਰਿ ਹਾਥ ਲਗੈ ਅਰਿ ਹਾਸੀ ਹਨੂੰ ਕੇ ॥੪੫॥ ਸਵੈਯਾ ॥
 ਮਾਰੂ ਬਜੇ ਮਹਾਂ ਮਾਰਿ ਮਚੇ ਪਿਯ ਮਯ ਕੇ ਮਹੀਪ ਮਹਾਂ ਮਤਵਾਰੇ
 ॥ ਕਜੋਹੂੰ ਨ ਭਾਜਤ ਗਾਜਤ ਹੈ ਰਣ ਢੋਲ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਬਜਾਇ ਨਗਾਰੇ
 ॥ ਮਾਰ ਹੀ ਮਾਰ ਪੁਕਾਰ ਸਭੈ ਭਟ ਆਨ ਪਰੇ ਹਥਿਆਰ ਉਘਾਰੇ
 ॥ ਭਾਰੇ ਪਰੇ ਅਰਿ ਮਾਰੈ ਮਹੀ ਪਰ ਹਾਥ ਲਗੈ ਹਨਵੰਤ ਤਿਹਾਰੇ

॥੪੬॥ **ਸਵੈਯਾ** ॥ ਹਾਂਕ ਹਜਾਰ ਹਿਮਾਲਯ ਸੇ ਹਲ ਕਾਹਿਨ ਕੈ
 ਹਠਿ ਵਾਰ ਹਨੂੰ ਕੇ ॥ ਹੇਰਨ ਹੇਤਿ ਮਹਾਂ ਹਵ ਮੈ ਭਟ ਲਾਲ
 ਹਥਿਆਰ ਹਹਾ ਕਹਿ ਟੂਟੇ ॥ ਹਾਲ ਉਠਿਯੋ ਗਿਰਹੇਮ ਹਰੇਵ ਹੂੰ
 ਹੈਰਤ ਲਾਗ ਹਰੀ ਹਰਿ ਜੂ ਕੇ ॥ ਹਾਰ ਗਿਰੇ ਬਿਨ ਹਾਰ ਰਹੇ
 ਅਰਿ ਹਾਥ ਲਗੇ ਅਰਿ ਹਾਸੀ ਹਨੂੰ ਕੇ ॥੪੭॥ **ਪ੍ਰਿਥੀ ਬਾਚ** ॥
ਸਵੈਯਾ ॥ ਮਧੁਕੈਟਭ ਕੇ ਮਹਿਖਾਸਰ ਕੇ ਮਨੁ ਕੇ ਨਲ ਕੇ ਚਲਤੇ
 ਨ ਚਲਿਯੋ ਗਉਂ ॥ ਰਾਵਨ ਕੋ ਰਘੁ ਕੋ ਅਜੁ ਕੋ ਨਹੀਂ ਸਾਥ
 ਦਯੋ ਰਘੁਨਾਥ ਬਲੀ ਕਉਂ ॥ ਸੰਗ ਰਹੀ ਅਬ ਲੋ ਕਹੁ ਕੌਨ ਕੇ
 ਸਾਚ ਕਹੋ ਅਘ ਓਘ ਦਲੀ ਸਉਂ ॥ ਚੇਤ ਰੇ ਚੇਤ ਅਜੋ ਚਿਤ
 ਮੈ ਜੜ੍ਹ ਕਾਹੂੰ ਕੇ ਸੰਗ ਹਲੀ ਨ ਚਲੀ ਹਉਂ ॥੪੮॥ **ਕਬਿਯੋ
 ਬਾਚ** ॥ **ਸਵੈਯਾ** ॥ ਕਾਗਜ ਦੀਪ ਸਭੈ ਕਰਿ ਹੋਂ ਅਰੁ ਸਾਤ
 ਮਹਾਰਣ ਕੀ ਮਸੁ ਕੈਹੋਂ ॥ ਕਾਟ ਬਨਾਸਪਤੀ ਸਿਗਰੀ ਲਿਖਬੇ
 ਹੂੰ ਕੇ ਲੇਖਨ ਕਾਜ ਬਨੈ ਹੋਂ ॥ ਸਾਰਸ੍ਵਤੀ ਬਕਤਾ ਕਰਕੈ ਜੁਗ
 ਚਾਰਿ ਗਨੇਸ਼ ਕੇ ਹਾਥ ਲਿਖੈ ਹੋਂ ॥ ਕੋਟ ਕਬਿੱਤਨ ਜੋ ਕਰਿ ਹੋਂ
 ਤੁਮ ਕੋ ਨ ਤਉ ਪ੍ਰਭ ਨੈਕ ਰਿਝੈਹੋਂ ॥੪੯॥

ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥

ਮਾਝ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥

ਲੱਖੀ ਜੰਗਲ ਖਾਲਸਾ, ਦੀਦਾਰ ਆਇ ਲਗਾ, ਤਬ ਸੁਣਿ ਕੈ
ਉਚਾਰ ਹੋਇਆ ॥ ਸੁਣ ਕੈ ਸੱਦੁ ਮਾਹੀ ਦਾ ਮੇਹੀ, ਪਾਣੀ ਘਾਹੁ
ਮੁਤੋ ਨੇ ॥ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨ ਰਲੀਆ ਕਾਈ, ਕੋਈ ਸ਼ੌਕ ਪਯੋ ਨੇ
॥ ਗਇਆ ਫਿਰਾਕੁ ਮਿਲਿਆ ਮਿਤੁ ਮਾਹੀ, ਤਾਹੀਂ ਸ਼ੁਕਰ ਕੀਤੋ
ਨੇ ॥੧॥

ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥

ਸਿਖੀ ਰਹਿਤ

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥

ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਸਿਖੀ ਈਂ ਹਰੂਫ, ਪੰਜ ਕਾਫ ॥ ਹਰਗਿਜ਼ ਨ ਬਾਸ਼ਦ,
ਈਂ ਪੰਜ ਮੁਆਫ ॥੧॥ ਕੜਾ ਕਾਰਦੋ ਕੱਛ, ਕੰਘਾ ਬਿਦਾਂ ॥
ਬਿਲਾ ਕੇਸ ਹੇਚ ਅਸਤ, ਜੁਮਲਹ ਨਿਸ਼ਾਂ ॥੨॥ ਹਰਫ ਹਕਾਇਤ
ਅਸਤ ਈਂ ਪੰਜ ਕਾਫ ॥ ਬਿਦਾ ਨੰਦ ਬਾਵਰ, ਨ ਗੋਯਮ ਖਿਲਾਫ
॥੩॥ ਹੁੱਕਾ ਹਜਾਮਤ, ਹਲਾਲੋ ਹਰਾਮ ॥ ਬਾਚੀਸ਼ੇ ਹਿਨਾਂ ਕਰਦ
ਰੂ, ਸਜਾਹ ਫਾਮ ॥੪॥

